

[Lange.]

Derfor kan efter min Mening Rigsdagen ikke vedtage Lovforslag af en Karakter som denne, uden at den paatager sig en forøget Forpligtelse til at søge at bedre Landbrugets økonomiske Kaar, hvad den jo i hvert Fald ikke har været inde paa i den Udstrækning, som vi fra vor Side ønsker.

Jeg gaar ud fra, at Lovforslaget vil blive behandlet i Udvalg, ikke mindst fordi der til dette knytter sig det Protokollat, som indeholdes i Betænkningen fra Folketinget. Jeg synes, at dette er af en saa uklar Karakter, har en saa taaget Form, at det maa være naturligt at faa nogle flere Oplysninger end dem, man har paa det nuværende Tidspunkt, og de vil vel naturligst kunne faas i et Udvalg. Hvad det nævnte Protokollat gaar ud paa, er efter min Mening ingenlunde klart. Er det en Forpligtelse, der kun vender sig til den ene Side, eller ligger der noget bagved, saaledes at man kan sige, at det er i begge Parters Interesse, at dette Protokollat er blevet affattet?

Skulde et saadant Forslag endelig gennemføres i Rigsdagen, saa mener jeg, at Regeringen maatte være meget interesseret i, at en almindelig Tilslutning kunde opnaas, og saa maatte det efter min Mening ske ad den Vej, at man underkastede Sagen en Voldgiftsavgørelse. Hvis Regeringen skulde ønske en saadan almindelig Tilslutning — og jeg har haft den Opfattelse, at dette ved tidligere Lejligheder i høj Grad har været Regeringens Ønske —, maa man gaa den Vej, jeg her peger paa. Men jeg kan paa den anden Side ikke lade være at lægge Mærke til, at de Forhandlinger, der er ført i det andet høje Ting, og de Beslutninger, man har taget, de sidste Gange der er blevet forelagt Forslag af lignende Art som dette, tyder paa, at Regeringen ikke mere ønsker en almindelig Tilslutning til saadanne Forslag. Hvis det er Tilfældet, at Regeringen ikke ønsker en saadan almindelig Tilslutning til Forslag om Arbejdskonflikter, ja, saa kan vi ikke medvirke til Gennemførelse af dette Forslag, men hvis den høje Regering ønsker en Forhandling om et Forslag om at afgøre Sagen ved Voldgift, vil vi gennem en Udvalgsforhandling være rede til at medvirke ved Affattelsen af et Forslag herom.

Gunnar Fog-Petersen: Jeg kan anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse her i Tinget. Det er baade af den højtærede Statsminister og af Ordførerne for de andre Partier fremhævet, at den Fremgangsmaade, som her foreslaas fulgt, jo ikke er noget nyt, men heller ikke kan betragtes som en Form, der kan forventes at blive en endelig Form for Løsning af Arbejdsstridigheder. Den er imidlertid egnet til at løse den enkelte Konflikt, og ud fra dette Synspunkt er det, vi anbefaler Forslaget.

Jeg har bemærket, at den højtærede Statsminister i Forbindelse med denne Sag har udtalt Ønsket om — i Folketinget maa-ske endda endnu positivere —, at der mellem Arbejdsgivere og Arbejdere blev taget et Arbejde op for at finde andre Udveje, og det er jo ogsaa muligt, at man inden for Regeringen kunde overveje at medvirke hertil. Dette hilser mit Parti med Glæde. Vi er Tilhængere af, at den Slags Spørgsmaal løses ved tvungen Voldgift. Men det er min bestemte Opfattelse, at dette Spørgsmaal er saa stort og omfattende, at det slet ikke egner sig til at gennemføres som Situationslov. Som Forholdene har udviklet sig i vort Land, er det højst sandsynligt, at man maatte tilstræbe en Ordning, hvor Forligsinstitutionen indgik som et Led i en Voldgiftsordning, og det er et Forhold, som trænger til nærmere Overvejelse, og som, hvis man kunde finde en Form, der betingede en Løsning, ingenlunde er saa lige at løbe til. Derfor kan vi heller ikke støtte Bestræbelser for at ordne en enkelt Sag som denne ved en tilfældigt nedsat Voldgiftsdomstol, men maa anbefale den Fremgangsmaade, der er foreslaaet i det foreliggende Tilfælde.

Det ærede 3die Medlem for 6te Kred (Hauch) sagde, at man jo kunde se Tiden an. Jeg kan ikke se, sagde det ærede Medlem, at der foreligger den mindste Grund til at skride ind her. Men saa føjede det ærede Medlem til, at man kan udmale sig en Fare, hvis f. Eks. Transportarbejderne skulde erklære Sympatistrejke og Eksperten derved komme i Vanskeligheder; det var en helt anden Sag. Ja, den samme Sag eller en anden Sag, ganske som man vil. Det er ikke det væsentlige. Det afgørende i denne Forbindelse er, at Eksperten kan komme i